15.1.2019

Eduskunnan ympäristövaliokunta
YmV@eduskunta.fi

Viite:
HE 248/2018 vp

Asiantuntijapyyntö 18.1.2018

HE 248/2018 Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi jätelain muuttamisesta

HSY kiittää kutsusta asiantuntijakuulemiseen ja mahdollisuudesta antaa lausunto eduskunnan ympäristövaliokunnalle.

HSY:n vastuulla on 1,1 miljoonan asukkaan jätehuollon järjestäminen pääkaupunkiseudulla ja Kirkkonummella. Lisäksi HSY huolehtii 1.1.2019 voimaan tulleen jätelain muutoksen mukaisesti kunnan hallinto- ja palvelutoiminnan yhdyskuntajätteestä sekä toissijaisen vastuun perusteella elinkeinoelämän jätteistä.

Hallituksen esityksessä laiksi jätelain muuttamisesta ehdotetaan täsmennettäväksi jätelaissa kunnan toissijaiselle jätehuollon järjestämisvelvollisuudelle (ns. TSV-palvelut) säädettyjä edellytyksiä ja siihen liittyviä menettelyjä. Esityksessä säädettäisiin muun palvelutarjonnan puutteen todentamiseen käytettävästä jätteiden ja sivuvirtojen tietoalustasta ja sen velvoitetusta käyttämisestä. Esityksen mukaan tietoalustan käyttäminen olisi jatkossa edellytyksenä kunnan toissijaisen palvelun saamiseksi kunnan jätelaitokselta, mikäli vuosittain tarvittavan palvelun arvo ylittää kynnysarvon, joksi on esitetty siirtymäajan jälkeen 1000 euroa. Ehdotettujen muutosten on tarkoitus tulla voimaan vuoden 2020 alusta.

Jätehuollon toimivuus ja jätehuoltopalveluiden saanti on turvattava

HSY:n näkemyksen mukaan tällä hetkellä voimassa olevaa jätelain toissijaisen vastuun säännöstä ei ole tarpeen muuttaa lainkaan. Tietoalustan käyttövelvoitetta ei ole tarpeen säätää osoittamaan palveluntarjonnan puutetta. TSV-palveluiden läpinäkyvyyttä voitaisiin lisätä muilla, hallinnollisesti huomattavasti kevyemmillä keinoilla. Viime kesänä voimaan tullut EU:n jätedirektiivipaketti edellyttää useiden muutosten tekemistä jätelakiin kesään 2020 mennessä ja nyt ehdotettu tietoalustan käyttöönotto olisi järkevää yhdistää samaan kokonaisuuteen. Lakimuutoksen siirtäminen mahdollistaisi käyttökokemusten saamisen alustasta ja vaiheittaisen lähestymistavan, jolloin muutos voitaisiin toteuttaa hallitummin. Kyse on välttämättömyyspalvelun toimivuudesta.

Jätelain tarkoituksena on jätehuollon järjestäminen tehokkaasti ja toimintavarmasti sekä jätteiden saaminen asianmukaiseen käsittelyyn, ehkäisten jätteistä aiheutuvaa vaaraa ja haittaa ympäristölle ja terveydelle. Nyt tehty ehdotus on ristiriidassa jätelain

tarkoituksen kanssa. Päinvastoin kuin esityksessä arvioidaan, ehdotuksen mukainen hyvin laajaksi esitetty tietoalustan käyttövelvoite hidastaa ja vaikeuttaa merkittävästi yritysten tarvitsemien jätehuoltopalveluiden saatavuutta. Ehdotus voi vaarantaa jätehuollon toimivuuden pääkaupunkiseudulla sekä aiheuttaa aidon riskin jätteen päätymisestä maastoon, luvattomiin käsittelypaikkoihin tai ulkomaille vientiin. Jätehuoltopalveluiden asiakasnäkökulma on sivuutettu ehdotuksessa täysin, kun tietoalustan käyttövelvollisuus käytännössä estää yritysten tarvitsemien jätehuoltopalveluiden helpon ja nopean saamisen.

Tietoalustan kehittäminen on sinänsä kannatettavaa, jotta sen avulla voitaisiin edistää alan innovaatioita, yritystoimintaa sekä teollisten symbioosien muodostumista. Nyt tehty lakiehdotus on kuitenkin täysin ylimitoitettu saavutettavissa oleviin hyötyihin nähden ja sillä lisätään mittavasti kaikkien toimijoiden, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten, hallinnollista taakkaa ja kustannuksia. Vielä suurempi merkitys yritysten näkökulmasta muodostunee sitä kautta, että yritysten oma liiketoiminta saattaa hidastua merkittävästi. Esimerkiksi rakennustyömaalla syntyviä maa-aines- ja muita jätteitä ei saada työpäivän aikana välittömästi kuljetettua asianmukaiseen vastaanottoon julkaisematta ensin tarjouspyyntöä tietoalustassa 14 vrk odotusaikoineen, tai vaihtoehtoisesti kuljetusmatka seuraavaksi lähimpään, yksityisen ylläpitämään vastaanottopaikkaan voi pidentyä 100 kilometrillä.

Esitys ei tue miltään osin hallituksen tavoitetta purkaa normeja ja keventää sääntelyä. Lisäksi esitys lisää entuudestaankin monimutkaisen jätelain tulkinnanvaraisuutta ja muodostaa yritysten normaalista palveluiden hankinnasta täysin poikkeavan ja yllättävänkin lisäbyrokratian sekä viiveen niiden halutessa jätehuoltopalveluita.

Pienjäteasematoiminta on rajattava tietoalustan käyttövelvoitteen ulkopuolelle

Pienjäteasematoiminta on rajattava tietoalustan käyttövelvoitteen ulkopuolelle. HSY esittää vakavan huolensa Sortti-asemien palveluiden toimivuudesta tietoalustan käyttövelvoitteen käyttöönoton myötä. Tietoalustan käyttövelvoite ei sovellu Sortti-asematoiminnan luonteeseen, joilla palvellaan nopealla tahdilla vaihtelevista kohteista pienkuormia tuovia asiakkaita. Sortti-asemilla on vuosittain yli 500 000 asiakaskäyntiä, ruuhkaisimmilla asemilla jopa 2000 käyntiä päivässä.

HSY:llä on viisi Sortti-asemaa, joilla vastaanotetaan pienkuormina mm. lajiteltua rakennus- ja purkujätettä, kipsiä, metallia, sähkölaitteita, puutarhajätettä, risuja, puuta, paperia, kartonkia ja pahvia. Sortti-asemilta jäte toimitetaan eteenpäin asianmukaiseen käsittelyyn. Sortti-asemat ottavat jätteitä vastaan kunnan asukkailta. Sen lisäksi Sortti-asemilla vastaanotetaan jätettä yritysasiakkailta kunnan toissijaisen vastuun perusteella. Pääsääntöisesti yritykset tuovat jätettä kotitalouksista (ns. remonttijäte). Jätelain tulkintaoppaan (ns. JOPAS-opas) mukaisesti jätteen tulkitaan tällöin olevan elinkeinoelämän toiminnan jätettä, vaikka se olisi peräisin kotitaloudesta. Noin puolet Sortti-asemilla vastaanotettavista jätteistä on yritysasiakkailta. Yli 2000 Sortti-aseman yritysasiakkaan vuosittainen laskutus ylittää 1000 € rajan. Luvusta puuttuvat ne yritysasiakkaat, jotka käyttävät maksaessaan maksukorttia. Sortti-asemien yritysasiakkaiden maksamat jätemaksut ovat noin 12 % kaikista HSY:n TSV-palveluiden jätemaksuista.

Sortti-asemien yritysasiakkaat ovat hyvin vaihteleva joukko, ollen pääsääntöisesti erilaisia rakennusalan pienyrittäjiä joko Suomesta ja enenevässä määrin myös muista Euroopan maista. Ehdotetut jätelain velvoitteet ovat yrityksen, valvojien ja neuvonnan kannalta liian monimutkaisia, työläitä ja haastavia ymmärrettäviksi. Toiminnan luonteesta johtuen yritykset eivät välttämättä kovinkaan hyvin pysty ennakoimaan kunakin vuonna esimerkiksi Sortti-asemilta tarvitsemiaan jätehuoltopalveluita. Tietoalustassa julkaistava tarjouspyyntö tilanteessa, jossa vuosittain syntyvää

jätemäärää ei voi ennakoida, ei ole tällaisille asiakkaille tarkoituksenmukainen ratkaisu.

Esityksen perusteluiden mukaan kunnan jätelaitoksella on velvoite varmistaa ennen sopimuksen tekemistä, että jätteen haltija on todentanut muun palvelutarjonnan puutteen tietoalustassa. Kunnan jätelaitoksen ei tulisi tehdä sopimusta, jollei tietoalustaa ole asianmukaisesti käytetty. Asiakaspalvelutilanteen pitkittyminen tietoalustan käyttövelvoitteen selvittämisen johdosta ruuhkauttaa merkittävästi Sortti-asemien asiakaspalvelua. HSY:n näkemyksen mukaan on kestämätön ratkaisu, että jätteen vastaanoton yhteydessä, asiakaspalvelutilanteessa jouduttaisiin pahimmillaan jopa käännyttämään jätteiden tuoja, jollei tietoalustaa olisi käytetty.

Tietoalustan käyttövelvoitteelle tulee säätää riittävän korkea ja pysyvä kynnysarvo

Tietoalustan käyttövelvoitteelle tulee säätää riittävän korkea ja pysyvä kynnysarvo. HSY:n näkemyksen mukaan tarkoituksenmukainen kynnysarvo olisi sama kuin julkisten hankintojen kynnysarvo 60 000 €. Tällöin tietoalustan käyttäjiksi ohjautuisivat jätehuollon ammattimaiset toimijat ja volyymiltaan suurempien jätevirtojen haltijat, ja tietoalustassa kilpailutettavien palveluiden kohteena olisi käytännössä vain jätteenkäsittelypalvelut.

HSY:n Ämmässuon jätteenkäsittelykeskuksessa vastaanotetaan kuorma-autokuormina jätettä ja maata, vuonna 2017 yhteensä 456 619 tonnia, josta TSV-kuormien osuus oli n. 157 000 tonnia. Kaikkien vastaanotettavien jätekuormien määrä oli vuonna 2017 n. 40 000 kuormaa, mikä tarkoittaa keskimäärin noin 100 kuormaa päivässä. Suurimmat yritysten toimittamat jäte-erät olivat rakennus- ja purkujäte, biojäte ja erilaiset maa-ainekset. Vuonna 2017 jätteenkäsittelykeskuksessa asioi 2400 sellaista yritysasiakasta, joita jatkossa mahdollisesti koskisi tietoalustan käyttövelvoite, vuosittaisen 1000 euron rajan mahdollisesti ylittyessä. HSY:n kokemuksen mukaan vuosittaisen palveluntarpeen arviointi voi kuitenkin olla monelle yritykselle etukäteen mahdotonta, esimerkiksi työkohteiden vaihtelevista sijainneista johtuen. Jätettä toimittaa hyvin heterogeeninen joukko suurista jätehuoltoalan yrityksistä pieniin, lavakuormia toimittaviin yrityksiin.

Lakiesityksen mukaan sopimus TSV-palvelusta tulee tehdä riippumatta siitä, onko kyse säännöllisestä ja jatkuvasta palvelutarpeesta vai yksittäisestä jäte-erästä. Jo yhdenkin jätekuorman (esimerkiksi maa-ainesta, jonka joukossa on sekalaista jätettä) toimittaminen jätteenkäsittelykeskukseen saattaa ylittää 1000 euron rajan, jolloin tällaisen satunnaisenkin asiakkaan tulisi käyttää tietoalustaa tarjouspyyntönsä julkaisemiseen ja odottaa 14 vrk ennen jätteen toimittamista kunnan jätelaitokselle. HSY on erityisen huolissaan siitä, että tietoalustan käyttövelvoitteen käytön selvittäminen jää käytännössä usein jätteen vastaanottotilanteessa selvitettäväksi asiaksi. Tällaisten kuormien käännyttäminen jätteenkäsittelykeskuksen portilta ei ole minkään osapuolen etujen mukaista, mutta erityisesti asiakkaan näkökulmasta tilanne on kestämätön. Kun rakennustyömaan jäte on kuitenkin jonnekin toimitettava työmaan seisahtumisen ehkäisemiseksi, joudutaan esimerkiksi työmaalta kaivetut jätepitoiset maa-ainekset kuljettamaan noin 100 km päähän seuraavaksi lähimpään vastaanottopaikkaan. Lisääntyneen kuljettamisen aiheuttamat päästöt ja muut ympäristöhaitat, jätteenkuljetuskustannukset sekä riski jätteen toimittamisesta epäasianmukaiseen vastaanottopaikkaan nousevat merkittävästi.

Kaikkien yli 1000 eurolla jätehuoltopalveluita ostavien yritysten velvoittaminen nopealla aikataululla tietoalustan käyttöön luo suuria epävarmuuksia sekä alustan tekniseen toimivuuteen että käytännön operatiivisen toiminnan sujuvuuteen. Tietoalustaprosessin toteuttaminen vaiheittain, ainakin alkuvaiheessa vapaaehtoisuuteen pohjautuen, olisi HSY:n näkemyksen mukaan ainoa tapa

varmistaa jätehuollon toimivuus ja valmistautua muutokseen hallitusti. Vaikka kolmen vuoden siirtymäaika annettaisiin alle 2000 euron rajan alle jääville asiakkaille, johtaa tietoalustan käyttövelvoite hallitsemattomaan tilanteeseen lainmuutoksen voimaantulo -vaiheessa, kolmen vuoden siirtymäajan päättyessä ja tämän jälkeen aina kolmen vuoden sopimuskausien päättyessä, kun tuhannet voimassa olevat sopimukset päättyisivät yhdellä kertaa. Tuhansien yhtä aikaa palveluita haluavien tarjouspyyntöjen kuormittaessa yhtä aikaa tietoalustaa, ei tietoalusta välttämättä turvaa palveluiden riittävän nopeaa uutta kilpailutusta ja jätehuollon yleinen toimivuus voi vaarantua. Tarkoituksenmukaisinta olisi, että toissijaisen vastuun sopimusten kolmen vuoden määräaikaisuudesta luovuttaisiin kokonaan.

Julkisten toimijoiden jätehuoltopalveluiden saanti on turvattava

HSY toteaa, että esityksen perusteluissa esiin tuotu julkisille hankintayksiköille osoitettu tietoalustan käyttövelvoite niiden hankkiessa yli 1000 eurolla TSV-palveluita kunnan jätelaitokselta, on sekä pykälämuotoilultaan että perusteluiltaan puutteellinen ja epäselvä. Ehdotetuista jätelain säännöksistä ei ilmene mistään muualta kuin lain *voimaantulosäännöksestä ja perusteluista*, että tietoalustan lakisääteinen käyttövelvoite koskee myös julkisia hankintayksiköitä. Perustuslain mukaan kaiken julkisen vallan tulee perustua tarkasti lakiin. Perustuslain säännökset huomioiden voidaan perustellusti esittää kysymys, että tulisiko uusi hankintayksiköille annettava lakisääteinen tehtävä ilmetä suoraan jätelain säännöksestä, ei pelkästään jätelain muutoksen perusteluista ja voimaantulosäännöksestä. Hankintayksiköllä ei ole lakisääteistä velvollisuutta kilpailuttaa kansallisen kynnysarvon (60 000 euroa) alittavia jätehuollon palveluhankintoja hankintalain mukaisesti. Lakiesityksessä julkisten hankintayksiköiden tietoalustan käyttövelvoite on ulotettu huomattavasti hankintalain mukaisia kansallisia kynnysarvoja alemmaksi lisäten kohtuuttomasti hankintayksiköiden hallinnollista työtä ja siten myös tarpeettomasti julkisen talouden kustannuksia. HSY toteaa, että asettamalla tietoalustan käyttövelvoitteen rajaksi 60 000 euroa vältyttäisiin ristiriidalta julkisten hankintojen kynnysarvoon.

Lisäksi HSY toteaa, että esityksen perusteluissa on virheellisesti sekoitettu jätelain ja hankintalain tarkoittamat menettelyt, toteamalla että kunnan toissijaisesta jätehuoltopalvelusta tehtävä sopimus vastaisi suorahankintasopimusta. HSY huomauttaa, että perusteluissa on tältä osin virheellisesti sekoitettu jätelain ja hankintalain tarkoittamat menettelyt. Hankintalain mukainen suorahankinta ei voi olla toisen osapuolen näkökulmasta julkista hankintaa ja toiseen osapuolen näkökulmasta jätelain mukainen sopimus kunnan toissijaisesta jätehuoltopalvelusta. Jätelain 33 §:n perusteella julkinen hankintayksikkö on lähtökohtaisesti oikeutettu kunnan toissijaiseen jätehuoltopalveluun. Mikäli julkinen hankintayksikkö palvelutarjonnan puutteen vuoksi päätyy käyttämään kunnan toissijaista jätehuoltopalvelua, kyse ei ole hankintalain mukaisesta suorahankinnasta. Tällöin laaditaan jätelain mukainen sopimus toissijaisesta jätehuoltopalvelusta. TSV-sopimus ei ole hankintalain tarkoittama hankintasopimus, vaan julkinen toimija käyttää tällöin jätelain mukaista oikeuttaan lakisääteiseen palvelumahdollisuuteen. Kyseessä on merkittävä tulkintaepäselvyys, sillä julkinen hankintayksikkö ja kunnan jätelaitos eivät tee jatkossa sopimuksia TSV-palveluista, jos on olemassa riski, että palvelu tulkitaan hankintalain mukaiseksi suorahankintaprosessiksi.

TSV-sopimuksen rinnastaminen suorahankintaa koskevaksi sopimukseksi on lisäksi ristiriidassa kuntalain 126 §:n kanssa. Kuntalain mukaan kunta toimii kilpailutilanteessa markkinoilla, jos se osallistuu hankintalain tarkoittamaan tarjouskilpailuun. Jos TSV-palvelu rinnastetaan hankintalain alaiseksi toiminnaksi, muodostuu näiden kahden lain välille ristiriita. TSV-palvelun rinnastaminen julkiseen hankintaan tarkoittaisi, että HSY kuntayhtymänä ei voisi antaa TSV-palvelua

alueensa julkisille hankintayksiköille lainkaan. Tämä kaventaisi merkittävästi julkisten hankintayksiköiden valinnanvapautta, pidentäisi jätteiden kuljetusmatkoja ja nostaisi merkittävästi niiden jätehuoltokustannuksia, esimerkiksi sairaaloiden erityisjätteiden jätehuoltopalveluiden tai pilaantuneen maa-aineksen käsittelypalveluiden osalta.

Lain voimaantuloa siirrettävä

Laki on ehdotettu tulemaan voimaan 1.1.2020. HSY toteaa, että mikäli tietoalustan käyttövelvoite päätetään säätää esityksen mukaisena, on ehdotettu voimaantuloaika täysin riittämätön. Lakiesitystä on muutettu merkittävästi lausuntokierroksella olleeseen versioon verrattuna, erityisesti poistamalla esityksestä kriteeri palveluntarpeen säännöllisyydestä ja jatkuvuudesta. Muutos lisää merkittävästi TSV-asiakkaita tietoalustan käyttövelvoitteen piiriin, sillä jo yhdenkin kuorman tuominen saattaa ylittää 1000 euron rajan. Jotta HSY voisi turvata edes jollakin kohtuullisella tavalla asiakkaidensa sujuvan asioinnin jätteen vastaanotossa, lakiesitys tarkoittaisi merkittäviä muutoksia nykyisiin tietojärjestelmiin, kuten Sortti-järjestelmään, asiakasrekisteriin, vaaka-aseman ohjelmistoon sekä laskutus- ja kirjanpito-ohjelmistoihin. Rajapintojen luominen tietoalustaan ja muiden tarvittavien muutosten tarve olisi merkittävä. Tarvittavien IT-järjestelmien muutosten huolelliseen suunnitteluun ja valmisteluun sekä kilpailuttamiseen julkisena hankintana tarvitaan vähintään kaksi vuotta.

Lisäksi uudesta käyttövelvoitteesta tiedottamiseen ja neuvontaan on varattava merkittävän pitkä aika, sillä pelkästään pääkaupunkiseudulla on noin 60 000 kpl jätehuoltopalveluita tarvitsevaa yritystä. Lainmuutoksen aikaisin mahdollinen voimaantuloaika voisi olla 1.1.2022, jotta voidaan varmistaa muutoksen hallittu toteutus.

Pääkaupunkiseudun kaupunkien kannanotto

Pääkaupunkiseudun kaupungit ovat kannanotossaan (liite 1) ilmaisseet huolensa ehdotuksen eri ongelmakohdista. HSY yhtyy kannanottoon kaikilta osin.

Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä

Raimo Inkinen
toimitusjohtaja

LIITE Pääkaupunkiseudun kaupunkien kannanotto 22.11.2018

Ympäristövaliokunta *22.11.2018*
Ympäristöministeriö

Pääkaupunkiseudun kaupunkien kannanotto:

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi jätelain muuttamisesta: Jätteiden tietoalustasta säätäminen

Valtioneuvosto hyväksyi 22.11.2018 hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi jätelain muuttamisesta (248/2018). Esityksessä ehdotetaan täsmennettäväksi jätelaissa kunnan toissijaiselle jätehuollon järjestämisvelvollisuudelle säädettyjä edellytyksiä ja siihen liittyviä menettelyjä. Esityksessä säädettäisiin muun palvelutarjonnan puutteen todentamiseen käytettävästä jätteiden ja sivuvirtojen tietoalustasta ja sen velvoitetusta käyttämisestä. Ehdotuksen mukaan tietoalustan käyttäminen olisi jatkossa edellytyksenä kunnan toissijaisen palvelun saamiseksi kunnan jätelaitokselta, mikäli palvelun arvo ylittää kynnysarvon, joksi on esitetty siirtymäajan jälkeen 1000 euroa.

Jätelain tarkoituksena on jätehuollon järjestäminen tehokkaasti ja toimintavarmasti sekä jätteiden saaminen asianmukaiseen käsittelyyn, ehkäisten jätteistä aiheutuvaa vaaraa ja haittaa ympäristölle ja terveydelle.

Pääkaupunkiseudun kaupungit haluavat tällä kannanotollaan kiinnittää huomiota esityksen seuraaviin ongelmakohtiin.

Ehdotuksen mukainen hyvin laajaksi esitetty tietoalustan käyttövelvoite voi vaarantaa jätehuollon toimivuuden sekä aiheuttaa aidon riskin jätteen päätymisestä maastoon tai luvattomiin käsittelypaikkoihin. Lakiehdotus on ylimitoitettu saavutettavissa oleviin hyötyihin nähden ja sillä lisätään mittavasti kaikkien toimijoiden hallinnollista taakkaa ja kustannuksia. Hallinnollinen taakka kohdistuu ennen kaikkea pieniin yrityksiin, jotka useimmiten ovat kunnallisten toissijaisen palvelun asiakkaita erityisesti pienjäteasemilla (Sorttiasemat), joilla on pelkästään pääkaupunkiseudulla lähes 500 000 vuosittaista asiakaskäyntiä. **Pienjäteasematoiminta tulisi pysyvästi rajata tietoalustan käyttövelvoitteen ulkopuolelle kaikilta osin.**

Jätehuoltopalveluita haluavien yritysten ja jatkossa myös julkisten toimijoiden velvoittaminen tietoalustan käyttöön lyhyen siirtymäajan jälkeen ei ole perusteltua. Varsinaisen tietoalustan kehittäminen on vasta käynnistynyt ja isojen käyttäjämäärien velvoittaminen nopealla aikataululla sen käyttöön luo suuria epävarmuuksia alustan toimivuuteen. Tietoalustan käytön olisi tarkoituksenmukaista perustua vapaaehtoisuuteen ja muodostua käyttäjilleen toimivaksi markkina-alustaksi, jonka avulla voi syntyä esimerkiksi teollisia symbiooseja. Mikäli kuitenkin halutaan säätää käyttövelvoite, **tulisi säätää riittävän korkea ja pysyvä kynnysarvo, vähintään 60 000 euroa, tietoalustan käyttövelvoitteelle**. Tällöin tietoalustan käyttäjinä olisivat käytännössä jätehuollon ammattilaiset ja volyymiltaan suurempien jätevirtojen haltijat ja esimerkiksi pienjäteasematoiminta rajautuisi käyttövelvoitteen ulkopuolelle.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi, että kunnan on tehtävä toissijaisesta jätehuoltopalvelusta sopimus, jonka kesto on enintään kolme vuotta. Sopimusten automaattinen päättyminen kolmen vuoden kuluttua lisää merkittävästi sekä jätteen haltijoiden että jätelaitosten hallinnollista kuormaa. Olisi tarkoituksenmukaista **luopua sopimusten kolmen vuo-**

den määräaikaisuuden vaatimuksesta ja jättää sopimuskausien kestot sopimuspuolten sopimusvapauden piiriin. Myöskään toissijaisen vastuun sopimusten tallentaminen tietoalustaan valvontaa varten ei ole perusteltua.

Koko jätehuoltosektorin keskeinen tehtävä olisi keskittyä kehittämään keinoja, joilla jätedirektiivin mukaisiin kierrätystavoitteisiin päästäisiin. Ehdotettu tietoalusta vaatii mittavan lisäresursoinnin kaikilta jätehuollon toimijoilta, mitä ei voi pitää tarkoituksenmukaisena**. Nykyistä toimivaa kunnan toissijaista vastuuta koskevaa säännöstä ei ole tarpeen muuttaa lainkaan**. Mahdollista säädösmuutosta olisi tarkoituksenmukaista harkita osana jätedirektiivin johdosta ensi vuonna käynnistyvää jätelainsäädännön uudistusta.

Jan Vapaavuori
pormestari, Helsinki

Jukka Mäkelä
kaupunginjohtaja, Espoo

Ritva Viljanen
kaupunginjohtaja, Vantaa

Christoffer Masar
kaupunginjohtaja, Kauniainen